

det fulde Beløb for dem, der ønsker at afvikle det hele paa een Gang, og med det nedskrevne Beløb for dem, der ønsker at benytte Adgangen til den indrømmede Udsættelse, Betalingshenstanden; jeg antager, det sidste vil blive det overvejende Flertal, Jeg har ogsaa Øje for, at der maatte være sikret Nyderen Indbetalingen af de Beløb, for hvilke der gives Henstand, altsaa indtil 3 Aar, men jeg ser ikke, at disse Spørgsmaal vil kunne rejse alvorlig Hindring for Gennemførelsen af den Tanke, jeg her har tilladt mig at fremføre. Jeg gaar ud fra, at den fremsatte Tanke udformet i Lovskikkelse er væsentlig mindre betænkelig for Retsfølelsen end Lovforslaget, som her tillige har den Virkning at forrykke Ydelsens Omfang. Idet jeg anbefaler denne Tanke til nærmere objektiv Prøvelse, skal jeg tillade mig at henpege paa, at den rammer i hvert Fald det, som fra de forskellige Sider har været hævdet som dette Lovforslags egentlige Hensigt.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 $\frac{1}{2}$ med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Kapitelstakster m. m.

Mødet hævet Kl. 5.

47de Møde.

Torsdag den 11. Februar, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Formanden: Folketingets Formand har i Dag tilbagesendt Forslag til Lov om Fiskerilaan, der er undergaaet Forandring i Folketinget. Lovforslaget vil blive tilstillet det her i Tinget nedsatte Udvalg til Erklæring.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Kapitelstakster m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Piper: Det har sin Interesse at se, hvorledes denne Sag er rejst. Den har jo haft et ganske mærkeligt Forløb. Under Finanslovens første Behandling i Folketinget rettede nogle Medlemmer en Henvendelse til Landbrugsministeren om at faa Kapitelstaksterne nedsat for indeværende Aar. Den Gang Ministeren skulde udtale sig om dette Spørgsmaal, udtalte han: „Skønt jeg altsaa i Øjeblikket ikke ser, at det saa let lader sig gøre at rette ved Kapitelstaksterne, som ærede Medlemmer maaske mente, vil jeg heller ikke paa Forhaand afvise enhver Forhandling.“ Ministeren har altsaa ikke selv haft nogen Tanke om at fremsætte dette Lovforslag. Men Ministeren nedsatte en Kommission bestaaende af 3 af Embedsmændene i Landbrugsministeriet, 1 i Finansministeriet og 1 i Kultusministeriet. Denne Kommission afgav sin Betænkning den 11. Januar og udtalte bl. a.: „Det er denne abnormt høje Indtægt for Nyderne paa den ene Side og den betydelig forøgede Udgift for Yderne paa den anden Side, som har fremkaldt det Spørgsmaal, om ikke Retfærdighed eller dog Billighed kræver en Indgriben fra Lovgivningsmagtens Side, saaledes at Kapitelstaksterne blev bragt ned paa et Niveau, der ligger nærmere ved det normale. Udvalget er imidlertid enigt om, at dette Spørgsmaal maa besvares benægtende.“ Det var altsaa, hvad de sagkyndige indenfor Ministerierne udtalte om dette Spørgsmaal. Imidlertid fremsatte Landbrugsministeren den 27. Januar Forslaget. Ministeren gav sig altsaa god Tid, efter at Kommissionen havde afgivet sin Betænkning, skønt det skulde synes at maatte haste meget med at faa fremsat et Forslag, der skulde gribe ind i Kapitelstaksterne, som jo skulde fastsættes senest 2. Februar. I Motiverne til dette Forslag, som jo drager et Skel mellem Tiende- og Arvefæsteafgifter paa den ene Side og Forpagtningskontrakter paa den anden Side, udtaler Ministeriet: „En naturlig Grænse for denne Indgriben kan sættes ved de rent private i Overensstemmelse med den gældende Ret stiftede Kontraktforhold. I disse vil det være mere betænkeligt at gribe ind. Naar Forpagtningsafgifterne tages som Helhed, maa det